

Setkání

BISKUPSTVÍ ČESKOBUDĚJOVICKÉ

říjen 2017 / ročník XXVII

Za svůj um
vděčím
Karlů Fráňovi

**Řecké kříže
kanovníků**

**100 let
od narození
děkana
Václava Žitného**

NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1, Tel.: 224 818 757
On-line knihkupectví: www.paulinky.cz, objednavky@paulinky.cz

Velký diář na rok 2018

Diář formátu A5 v pevné vazbě s obálkou modré či zelené barvy se zlatou ražbou. Ke každému dni je uveden církevní a občanský svátek, odkaz na denní modlitbu církve a na liturgické texty, antifona k žalmu a myšlenka na den. Na začátku každého měsíce jsou uvedeny úmysly apoštolátu modlitby. Diář obsahuje také dostatečný prostor pro adresy a poznámky, přehledný měsíční kalendář let 2018 a 2019 a další praktické informace. Pro rok 2018 jsou na každý den vybrány krátké myšlenky z knižních titulů, které v posledních dvou letech v nakladatelství Paulínky vyšly. Váz., 392 s., 200 Kč

Terezka – Zuzana Holasová

Vyprávění o sv. Terezií z Lisieux

Malé čtenářky jsou v třiceti krátkých kapitolkách uvedeny do nejdůležitějších životních událostí z Terezičina dětství, ale i z jejího života na Karmelu. Příběh jejího dozrávání obsahuje obyčejné lidské momenty, ale i odpověď Bohu, kterou v ní působila milost povolání. Děti tak mají možnost objevit podstatu svatosti, ke které je každý nějakým způsobem volán už od dětství. Knižka je opět doplněna různými úkoly a podněty k zamyšlení pro nejmenší a barevně ilustrována.

Brož., 64 str., bohatě ilustrováno, 155 Kč

Misionářka lásky – Kateřina Štaňková

Vyprávění o Matce Tereze

Vyprávění o životě té, která sama nikdy děti neměla, ale přesto ji celý svět nazýval matkou. K účasti na velkém misijním díle církve jsou na základě jejího životního příběhu pozvány i děti. Knižka obsahuje různé podněty a úkoly pro malé posluchače a čtenáře.

Brož., 56 str., bohatě ilustrováno, 149 Kč

Nebezpečí na moři – Maria Grace Dateno FSP

Jednoho horkého letního dne se naši oblíbení sourozenci Caleb, Hana a Noe opět zcela nečekaně dostávají do doby vzdálené od té naší více než dvě tisícovky let, do jedné rybářské vesnice poblíž Galilejského moře. Jeden z nich se dokonce dostane do velkého nebezpečí, když pomáhá na lodi při rybolovu. Všechny zkušenosti, které zde děti naberou, jim pomohou lépe pochopit Ježíšova slova: „Kdo chce být první, ať je ze všech poslední.“ A setkají se tentokrát s tím, koho si přejí vidět nejvíce – s Ježíšem?

Již 3. díl ze série Výpravy do doby Ježíšovy.

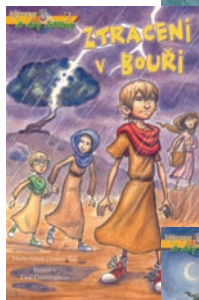
Brož., 80 str., 99 Kč

Ztraceni v bouři

Děti našly způsob, jak se opět dostat do doby Ježíšovy. Tentokrát se potkávají s Jonatanem, s nímž začínají další dobrodružství. On je tím chlapcem, kdo poskytl Ježíši pět chlebů a dvě ryby, jak nám o tom vypráví Janovo evangelium.

Brož., 80 str., 99 Kč

Setkání s pastýři

První díl propojil svět sourozenců a jejich kamaráda s pastýři z Betléma, kteří jim přijdou na pomoc, když se poprvé dostanou do „jiných časů“.

Brož., 80 str., 99 Kč

Obsah

Otec biskup Vlastimil Kročil požehnal ležák pro papeže Františka	3
Poděkování z filipínské Calamby	3
Karel Ochozka: O hudebním zaměření jsem měl vždy jasno	4
Náprsní dekorace kanovníků českobudějovické katedrálí kapituly	6
100 let od narození ctitele Panny Marie Klokotské tábořského děkana P. Václava Žitného	8
Nový školní rok začal také na diecézních školách	9
Slovo života pro děti	10
Samí na lásku	12
Sepekovské poutě	13
Již 10 let jsme s Vámi! Prezentace služeb Charity Kaplice na Kaplických slavnostech	14
Farní charita Pacov oslavila 25 let služby	14
Setkání rodin a přátel časopisu DUHA	15
Bouřlivý rok 1917 na Teologické fakultě	15
Personalia	16
Setkání s Písmem Svatým	17
Služby v diecézi se ujali noví trvalí jáhnové	18
Všechny barvy naděje	19

Měsíčník AKTUALITY – SETKÁNÍ

Vydává Biskupství českobudějovické

Kontakt: Biskupská 4, 370 01 České Budějovice,
e-mail: setkani@bcb.cz

Redakce: redaktor, editor: Miroslav Bína
grafika a sazba: Zuzana Prokopová

Tisk: Inpress a.s., České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

Příští číslo: 1. 11. 2017 / Uzávěrka: 16. 10. 2017

Vážení odběratelé, náklady na výrobu jednoho čísla činí 25 Kč. Příspěvek na ně můžete formou daru pro diecézi na účet Biskupství českobudějovického u Sberbank cz, a.s.: 4120000636/6800, variabilní symbol 11. Účtárna biskupství na vyžádání vystaví doklad o daru pro daňové účely.

Foto: Gabriela Nováková / Člověk a víra

Otec biskup Vlastimil Kročil požehnal ležák pro papeže Františka

122 litrových lahví budějovického Budvaru předá papeži českobudějovická delegace jako dar při generální audienci 13. prosince.

Zbytek z várky o objemu 600 hektolitrů se bude prodávat v českobudějovických restauracích Vatikán na Lannově třídě a Budvarka v Budvaru. Počet lahví připomíná 122 let od založení pivovaru.

Várce i zaměstnancům žehnal otec biskup ve varně, kterou od roku 1989 zdobí kříž s Ježíšem Kristem. „Bože, dej zdar naší práci. Tys dal vyrůst všem plodinám, ze kterých člověk svou prací činí nápoj sloužící ke zdraví a osvěžení. Prosíme tě, požehnej tuto várku a žehnej také i všem, kdo se podílí na výrobě českobudějovického piva, kéž zakouší radost a štěstí ze své tvůrčí činnosti. A ti, kdo si budou tímto pivem připíjet, ať jim to prospívá ke zdraví duše i těla. Ať platí ono staré a moudré: Dej Bůh štěstí,“ řekl při žehnání Vlastimil Kročil.

Církev tak podle něj navazuje na staletou tradici pivovarnictví v Českých Budějovicích. Lahve papeži předají zástupci pivovaru a města společně s diecézním biskupem a českým velvyslancem ve Vatikánu Pavlem Vošalíkem. „Lahve předáme jako poděkování svatému otci za jeho službu. Tradice ve Vatikánu existuje, nejsme jediní, kteří mu budeme dávat pivo,“ řekl Vlastimil Kročil s tím, že papež ho nevypije sám, rozdělí se se zaměstnanci. „Jsem rád, že v jižních Čechách je pivovarnická tradice, která trvá celá staletí. Je dobré podporovat to, co se zde narodilo,“ dodal.

Sládek Adam Brož vaří pivo pro církevního hodnostáře poprvé. „Jsme velice poctěni a hrdi, že můžeme kousek našeho regionu poslat svatému otci,“ řekl Brož.

Zdroj: ČTK

Poděkování z filipínské Calamby

Již v roce 2015 proběhla návštěva projektu podporovaného z ČR – na Filipínách.

Výprava Papežských misijních děl, zastoupená národním ředitelem a za Českobudějovickou diecézi Hanou Koukalovou, navštívila s filipínským ředitelem jednotlivé kláštery, které nás žádají o pomoc v jejich práci pro chudé rodiny a opuštěné děti, tedy zdravotní, výživové a školní projekty. Se sestrami Naší Paní od Piety z Calamby, které se starají o děti z městského slumu a chudé a zanedbané děti z nedalekých horských oblastí, jsme od té doby v úzkém spojení.

Drazí z českého misijního týmu!

Chtěli bychom vás pozdravit a podělit se s vámi o to, co s dětmi zapojenými do vzdělávacího a výživového programu, který můžeme uskutečňovat díky vaší podpoře, děláme.

V tomto měsíci jsme se při setkáních s dětmi zaměřili na úctu k Panně Marii, která je nám blízkou Matkou. Pokaždé se s dětmi modlíme růženec, přinášíme k její soše květiny jako symbol naší lásky k ní. A obzvlášť se modlíme za mír a její vedení nás všech.

Děkujeme za vaši štědrnou podporu, kterou jsme již tento rok obdrželi, tedy zajištění výživy pro všechny naše děti. Každé odpoledne, kdy přicházejí na modlitbu a hry, mohou také dostat polévku, lugaw a další filipínská jídla, která jsou velmi výživná.

Posíláme vám pár fotek, abychom mohli naši lásku k Marii vzájemně sdílet. Na fotografiích uvidíte také pár záběrů ze slavnosti, na kterou děti připravily písničky a taneční vystoupení. Nezapomeňte prosím sdílet naše díky lidem a dětem v České republice.

Sr. Gilda Bataglia, představená kláštera

Hana Koukalova

Foto: Calamba summer 2017

Karel Ochozka: O hudebním zaměření jsem měl vždy jasno

Foto: Karel Ochozka

Od prvního července se ujal úřadu nový ředitel kůru „Regenschori“ v českobudějovické katedrále sv. Mikuláše Karel Ochozka. Po desítkách let vystřídal regenschoriho a varhaníka Karla Fráňu.

Hudbě se věnujete od útlého věku, dá se říci, že Vám tak zvaně koluje v žilách?

S trochou nadsázky by se dalo říci, že hudbě (i té chrámové) jsem se věnoval již před narozením. Oba moji rodiče a vlastně celé příbuzenstvo se totiž hudbou profesionálně zabývají. Otec je skoro 45 let aktivním varhaníkem a já jsem měl možnost s ním vždy spolupracovat. Ať už jako malý kluk, když mne s sebou brávil, obracel jsem mu noty, tahal rejstříky a později pod jeho vedením sám zkoušel hrát na varhany. Při studiu konzervatoře jsem pak začal vést chrámový sbor v Borovanech. Zlom přišel přibližně před deseti lety, kdy mne oslovil dosavadní regenschori českobudějovické katedrály Karel Fráňa a vlastně si mne vybral jako pomocníka.

V prostředí chrámové a liturgické hudby jste tedy vyrostl, nebyla to oblast, se kterou jste se seznamoval až na konzervatoři.

Dá se to tak říct. Přirozeně jsem v této oblasti hudby našel zalíbení již jako kluk a věděl jsem, že ji chci studovat a věnovat se jí. Dalším povzbuzením zájmu o tuto oblast byla setkání s různými kantory na konzervatoři, s řadou hudbymilovných kněží a také se zajímavými spolužáky.

Katedrála představuje hlavní a nejvýznamnější diecézní chrám, předpokládá se zde zajištění plynulého provozu, bezchybné liturgie a samozřejmě i odpovídajícího hudebního a sborového doprovodu.

Ano, myslím si, že v katedrále by měla být snaha o co nejlepší, svým způsobem vzorovou liturgii. A protože liturgická hudba je integrální součástí liturgie, měly by i na ní být kladeny vysoké nároky. Jsem moc rád, že jak pan biskup tak i pan děkan vnímají hudební složku jako významnou součást liturgie a snaží se hudební aktivity při liturgii podporovat.

O co nejlepší hudební doprovod liturgie v katedrále by se měly snažit všechny subjekty, které se na něm podílejí. Mám na mysli varhaníky, katedrální sbor, orchestr i sólisty, ale také kněze a jáhny a vlastně všechny účastníky bohoslužeb.

Úřad regenschoriho diecézní katedrály je spojen s řadou povinností. Jaký záběr aktivit s úřadem přebíráte a s kým při jejich zajištění spolupracujete?

Liturgický provoz katedrály nemůže zajišťovat jeden člověk, stejně tak hudební složku liturgie. Je nutné zmínit, že téměř všechny bohoslužby jsou s hudebním doprovodem, což není zdaleka běžné ve srovnání s ostatními diecézemi. Jsem proto moc rád, že mi při „varhaničení“ významným způsobem pomáhá kolega Václav Schwammenhöfer a v případě potřeby i můj otec.

Formou pravidelných zkoušek pracuji s komorním orchestrem a katedrálním sborem. Oba subjekty jsou v tom dobrém slova smyslu amatérské a proto je potřeba při jejich vedení zohledňovat toto hledisko, které na mě klade řadu specifických úkolů. Jsem moc rád, že většina členů obou těles má k liturgii osobní vztah a nejedná se tedy v jejich případě „jen“ o radost z muzicírování nebo předvedení se při hudebním výkonu. Kromě sboru a orchestru také spolupracuji s řadou profesionálních sólových zpěváků i instrumentalistů. V případě velkých slavností pak v katedrále vypomáhá i borovanský chrámový sbor.

Kromě vedení katedrálního sboru a orchestru organizujete setkání varhaníků v rámci diecéze. O jakou aktivitu se jedná?

Je to aktivita, která vlastně vznikla uvnitř mezi varhaníky a navazuje na dřívější setkávání. U jejího znovuoživení byl varhaník Štěpán Malík, který s celou rodinou až do současné doby velmi významným způsobem s její organizací vypomáhá. Myslím si, že je dobré, abychom se jako varhaníci v diecézi aspoň jednou ročně společně setkali, poznali se, vyměnili si zkušenosti a uvědomili si svou stavovskou příslušnost. Dále se snažíme na tato setkání přizvat i nějakého zajímavého hosta. Katedrála jako centrum diecéze je pro taková setkávání logickým místem.

Než jsme tato setkávání začali organizovat, snažili jsme se nějakým způsobem zmapovat situaci a stav liturgické hudby v diecézi. Na toto téma vzniklo několik výzkumných prací na TF JU a výsledkem všech těchto aktivit je, kromě celodiecézního setkávání, i záložka „Hudba v diecézi“ na webu biskupství. Zde si případní zájemci mohou stáhnout notové party, je zde vytvořen katalog varhaníků diecéze s kontakty atd.

Nemohu opomenout Karla Fráňu, který v úřadu regenschoriho působil desítky let, a po kterém tuto pozici přebíráte. Jaká je vaše vzájemná spolupráce?

Pokud něco umím, pak je to především díky Karlu Fráňovi, který mne učil dirigování a improvizaci již na konzervatoři. Naše cesty se po mém studiu na nějakou dobu

rozešly. Znovu mne oslovil zhruba před deseti lety, když jsem navštěvoval latinské bohoslužby v katedrále. Tehdy mě přizval ke spolupráci při vedení sboru a orchestru. Postupně jsem se začal účastnit denního doprovodu při liturgii a svěřil mi důvěru jako rovnocennému partneru, čehož si velmi považuji. Myslím, že jsme skoro až unikátním způsobem koexistovali řadu let při zajišťování hudby v katedrále. Bohužel díky jeho zdravotnímu stavu to již nyní není možné.

Mgr. Karel Ochozka (*1979) vystudoval dirigování a hru na varhany na českobudějovické konzervatoři a je také absolventem Teologické fakulty Jihočeské univerzity, kde promoval v oboru pedagogika volného času a učitelství náboženství a etiky. Na TF JU se nyní věnuje výuce hudebních předmětů. Současně působí jako ředitel Základní umělecké školy v Borovanech.

Doposud zastával funkci regenschoriho a varhaníka českobudějovické katedrály Karel Fráňa (* 1940), (1969–1994, znovu od 2000).

Miroslav Bína

Inzerce

Pochod pro život

Letošní Pochod pro život zahájíme dne 6. října tradičně v kostele u Srdce Páně v Č. Budějovicích v 15. hodin mší sv., kterou bude celebrovat P. Miroslav Šašek. V 16.30 bude následovat sraz účastníků na Lannově třídě (u Chelčického ulice), odtud vyjde pochod směrem do středu města. Přijďte vyjádřit svůj postoj pro život.

Pochod se koná díky aktivitě p. Lukáše Krutského a Květy Liškové.

Jitka Válková

Náprsní dekorace kanovníků českobudějovické katedrální kapituly

Když na počátku slavnostních nešpor v českobudějovické katedrále o svátku sv. Auraciána 2. srpna letošního roku procházel katedrálou průvod s relikviářem tohoto patrona Českých Budějovic, mohli si zúčastnění povšimnout, že chórový oděv – mozety kanovníků, ať již sídelních, čestných nebo emeritních, zdobí na prsou umístěné dekorace ve formě řeckého „tlapatého“ kříže (crux graeca).

Na střed kříže na líci (avers) je položen oválný, bíle smaltovaný medailón s vyobrazením hlavního patrona katedrály a českobudějovické diecése sv. Mikuláše. Svým tvarem a barvami připomíná toto kanovnické signum v době monarchie velice ceněný Leopoldův řád. A proto tomuto kříži, který má na svých koncích mírně konkávně prohnutá ramena, říkají faléristé také někdy „kříž leopoldovský“. Barevné označení je rovněž s tímto řádem prakticky totožné. Ramena kříže jsou kryta oboustranně tmavočerveným smaltem s bílým lemováním. Zadní strana medailonu (revers), rovněž pokrytá bílým smaltem, nese ve zlatě orá-

movaném mezikruží zlaté ornamentální iniciály „JS“ uprostřed dvou zlatých vavřínových ratolestí, vše pod zlatou korunou. V mezikruží zlatý latinský nápis označuje zakladatele: IOSEPHUS SECUNDUS FUNDATOR.

Oprávnění nosit kanovnické signum, numisma či náprsní dekoraci je do současnosti důležitým privilegiem kapitul. Na území Čech a Moravy jsou udělována tato privilegia většinou během 18. století. Jako první obdržela privilegium nosit náprsní dekoraci Metropolitní kapitula u sv. Víta v Praze papežským breve z 28. prosince 1728 v souvislosti se svatořečením Jana z Pomuku, tehdy mylně považovaného za kanovníka této kapituly. Papež Klement XII. vydal 14. prosince 1736 bulu, kterou udělil právo nosit kanovnické signum členům katedrální kapituly v Hradci Králové. Bulou datovanou 13. září 1737 a vydanou v římské bazilice Santa Maria Maggiore povolil rovněž tento papež kanovníkům Vyšehradské kolegiální kapituly nosit jednotné kapitulní „Numisma aureum vulgo Medaglia“. Bula byla vyhlášena na shromáždění kapituly 30. června 1738 a byla předzvěstí boje této církevní instituce o exempci, který se rozhořel s plnou silou v následujících letech. Následovaly Litoměřice, kde o ně pro svoji katedrální kapitulou požádal Svatý stolec roku 1744 biskup Mořic Adolf vévoda Saský. Jako druhá v pořadí z kolegiálních kapitul, obdržela privilegium nosit kanovnické signum kolegiální kapitula ve Staré Boleslavi. Udělil ho pražský arcibiskup Jan Mořic Gustav hrabě Menderscheid – Blankenheim und Geroldstein výnosem datovaným 29. června 1745.

Počínaje rokem 1752 zaznamenáváme na území tehdejší habsburské monarchie rostoucí počet zásahů panovníků do „ius capituli“, tedy do práva kapitul. Od tohoto roku si panovníci, počínaje Marií Terezií, mj. přisvojili právo udělovat kapitulám na území monarchie různá privilegia, včetně práva na kapitulní signa. První kapitulou, které bylo takto právo kapitulní dekorace právě v roce 1752 uděleno, je metropolitní kapitula ve slovinské Gorici. O rok později následuje katedrální kapitula v Tournai (Doornijk) v tehdejší habsburském Nizozemí. Na území

Čech a Moravy postupovala habsburská správa obdobně. Kolegiální kapitule u kostela Všech svatých na Hradě pražském byla pocta náprsní dekorace udělena rozhodnutím císařovny Marie Terezie 15. června 1767 na žádost českého gubernia. Olomoucká kapitula získala právo na kanovnické signum 11. června 1772 na základě společného rozhodnutí Marie Terezie a Josefa II. Následovalo Brno privilegiem Marie Terezie z 27. prosince 1777. Určitou výjimkou je v té době mikulovská kolegiální kapitula, které na žádost tamní vrchnosti, knížete Jana Karla z Dietrichsteina – Proskau, udělil privilegium kanovnické dekorace dne 18. ledna 1794 brněnský biskup Jan Lachenbauer. A konečně roku 1794 je toto privilegium uděleno také kroměřížské kolegiální kapitule.

Českobudějovické katedrální kapitule udělil právo kanovnického numisma císař Josef II. 25. října 1784, v souvislosti se založením českobudějovického biskupství a ustavením katedrální kapituly. Vzhledem k výše uvedenému můžeme vyslovit hypotézu, že českobudějovická katedrální kapitula je jedinou kapitulou v zemích bývalé habsburské monarchie, které takové privilegium císař Josef II. samostatně jako suverén udělil. Výtvarně se českobudějovické kanovnické numisma podobá nejvíce tvarem i barevným provedením signu olomoucké katedrální kapituly. V císařské dvorní kanceláři stál patrně za jejich výtvarným návrhem totožný zdroj. Při svém založení nosili českobudějovičtí kanovníci svoji náprsní dekoraci zavěšenou na červené nákrční stuze s bílým u kraje vloženým pruhem. V roce 1832 se na stuze

těsně nad křížem objevuje zlatý posuvný prstenec „coulant“ s monogramem zakladatele. Konečně 4. dubna 1884 papež Lev XIII. svým breve, vydaným na žádost biskupa Schönborna, povolil kanovníkům užívat místo stuh zlaté řetězy. V tomto provedení jsou náprsní dekorace česko-budějovické katedrální kapituly používány dosud.

A jedna perlička na závěr

V čele českobudějovické katedrální kapituly stojí od jejího založení dva kapitulní dignitáři, totiž probošt kapituly a kapitulní děkan. Až do II. vatikánského koncilu měli právo infule, tedy právo na pontifikální odznaky, mitru a berlu. Vedle toho mohli také používat na chórovém oděvu místo kapitolního numisma, náprsní kříž, pektorál (crux latinae), který je v současnosti vyhrazen pouze biskupům nebo určeným církevním hodnostářům. Právo infule sice zaniklo, ale právo nosit zvláštní, tradiční pektorál, dignitářům kapituly v českobudějovických kapitulních stanovách zůstalo. Nejde „jen“ o vyjádření tradice, kterou dnes někteří horliví interpreti koncilních dokumentů, nebo „církevní legislativci“ tak rádi zpochybňují či dokonce přesouvají do propadlišť dějin. Jde také a především o zdůraznění a zachování přání zakladatele, které kodex církevního práva z roku 1983 v ustanovení kán. 506 respektuje.

JUDr. Jan Kotous

Inzerce

ČESKÁ KŘESŤANSKÁ AKADEMIE V TÁBOŘE

Vás zve na přednášky

Česká
křesťanská
akademie

ISLÁM

**postřehy a zkušenosti z Pákistánu,
Libanonu a Egypta**

přednáší:

P. Günther Ecklbauer, OMI, misionář oblát, Plasy

pátek 6. října v 18:00 hodin

Poutní dům EMAUZY,

Staroklokotská 2, TÁBOR – KLOKOTY

MUSLIMOVÉ SE STÁVAJÍ KŘESŤANY zkušenosti z Rakouska

přednáší:

Mag. Daniel VYCHYTIL, pracovník kanceláře
pro katechumenát a azyl rakouské biskupské konference

čtvrtek 19. října v 18:00 hodin

Poutní dům EMAUZY,

Staroklokotská 2, TÁBOR – KLOKOTY

100 let od narození ctitele Panny Marie Klokotské táborského děkana P. Václava Žitného

Foto: archiv L. Šotky

P. Václav Žitný, narozen 12. října 1917 v Kašovicích u Sušice. Otec byl lesní hajný na panství barona Henneberg-Spiegel v Hrádku. Matka pocházela ze selské usedlosti ve Zbynicích. Měli šest synů. Od 1. 9. 1939 studoval Václav na Jirsíkově gymnáziu do Českých Budějovic. Bydlel v tzv. Malém semináři, což byl diecézní internát pro budoucí adepty kněžství. Pobyt mu hradil

baron Henneberg-Spiegel. Po maturitě pracoval půl roku v továrně SOLO v Sušici, aby finančně ulehčil rodičům. V roce 1938 nastoupil a vystudoval v kněžském semináři v Českých Budějovicích. Z jeho maturitního ročníku studovalo celkem 14 spolužáků teologii, dostudovali téměř všichni. V říjnu 1942 nastoupil na nucenou práci v Reichu v Elsu, kde pracoval jako stavební dělník za těžkých podmínek. Bylo to v posledním ročníku před vysvěcením. Vysvěcen byl 25. 6. 1944 v Praze biskupem A. Eltschknem. Primici měl 3. 7. 1944 ve Zbynicích, kde byl jako administrátor jeho bývalý starší spolužák z gymnázia Miloslav Trdla.

Od 1. 1. 1945 byl kaplanem v Deštné u Jindřichova Hradce u faráře P. F. Šímy. Zde prožíval i dramatický konec války, o vlas jej minula kulka vystřelená esesmanem. V Deštné také začal studovat doktorát na teologické fakultě v Praze a složil první státní zkoušku. Od 1. 9. 1945 byl administrátorem v Lodhěřově Od 1. 8. 1946 byl kaplanem

a od 1. 5. 1948 administrátorem v Ledenicích. Kaplanem byl u kanovníka agrárního senátora P. F. Krohera, který po druhé mozkové mrtvici onemocněl. Vedle kněžské práce převzal i starost o kanovníka.

Biskup Josef Hlouch mu nabídl stáž na Římské Gregoriánské univerzitě a místo jeho sekretáře. Politické změny komunistického převratu roku 1948 mu však překazily odjet do Říma i nedostal státní souhlas k výkonu biskupova sekretáře.

Od 1. 12. 1948 byl kaplanem a liturgickým poradcem Chrámového družstva v Pelhřimově. Zde byl také 24. 7. 1950 zatčen a internován v kněžském sběrném táboře v Želivi. Dne 29. 11. 1951 byl převezen do Hájků u Prahy, kde byl do 30. 10. 1952. Táborským kaplanem byl od 1. 11. 1952, od 1. 2. 1974 se stal osobním děkanem a administrátorem táborské farnosti podle práva až do roku 1985, kdy pro nemoc odešel do důchodu.

Zemřel v táborské nemocnici 31. 12. 2007, pohřeb se konal v pondělí 7. 1. 2008 v táborském kostele. Pohřební obřady vykonal českobudějovický biskup Mons. Jiří Paďour za účasti cca 30 duchovních. Po zádušní mši sváté, při které zpíval chrámový sbor, byla rakev převezena a uložena do hrobky na klokotském hřbitově. Díky za jeho mnohá osobní svědectví.

Pozn. redakce: Promluvu P. Václava Žitného ke svátku Nanebevzetí Panny Marie, v neděli 15. 8. 1999 přineseme na webových stránkách biskupství.

Ladislav Šotek

Inzerce

Diecézní katechetické středisko a Spolek Most České Budějovice

nabízí ve školním roce:

Přednášky pro katechety i pro další zájemce ve vikariátech.

Vybírat můžete jedno z následujících témat:

- Filosofie pro děti (rozvoj kritického, kreativního a angažovaného myšlení)
- Didaktika symbolu
- Meditace a slavení v didaktické práci s náboženskými tématy
- Didaktika práce s náboženským textem
- Metody práce s uměleckým dílem
- Sdílená křesťanská praxe

Po výběru z nabídky přijedou lektori do vikariátů.
Informujte se u svého vikariátního zástupce.

KATECHETICKÝ DEN

V sobotu **12. května 2018** v Českých Budějovicích. S metodou **Interakce soustředěná na téma** nás seznámí doc. PhDr. Ludmila Muchová, Ph.D. a Mgr. Veronika Iňová. Prosím rezervujete si ve svých kalendářích pro Katechetický den časový prostor.

Nový školní rok začal také na diecézních školách

Místopředseda Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR Jan Bartošek a českobudějovický diecézní biskup Mons. Vlastimil Kročil zahájili čtvrtého září školní rok na Biskupském gymnáziu a Církevní základní škole v Českých Budějovicích.

„Dnešní den pro vás znamená začátek něčeho nového. Čeká vás navazování nových vztahů, objevují se před vámi další výzvy a možnosti. Nebojte se tohoto nového začátku...“, řekl novým studentům otec biskup Vlastimil Kročil a dodal, že se Biskupství českobudějovické jako zřizovatel zasadí o vytvoření co nejlepších podmínek pro studium. Místopředseda Sněmovny Jan Bartošek ocenil rozhodnutí studentů a rodičů, kteří si vybrali vzdělávání na BIGY „Stáváte se dnes součástí týmu jedné z nejlepších škol v naší zemi“, připomněl výsledky a pověst gymnázia. Ředitel Martin Maršík poděkoval otci biskupovi za finanční, morální i duchovní podporu, kterou biskupství poskytuje oběma školám (BIGY, CZŠ) jako zřizovatel.

Ve školním roce 2017/2018 zahájí na gymnáziu studium **30 studentů osmiletého, 51 šestiletého a 25 čtyřletého** studijního programu. Na Církevní základní škole pak přivítají **61** prvňáků. **Celkově navštěvuje diecézní školy 720 studentů na BIGY a 500 na Církevní základní škole.**

Diecézní školy ve znamení investic i duchovního rozvoje studentů

Biskupství českobudějovické plánuje investice v desítkách milionů do zlepšení výuky a zázemí škol. Elektronické čipy, nové učebny, rychlejší internet či interaktivní tabule, zahraniční exkurze do Španělska, Anglie a Francie. Modernizace a novinky ve výuce čekají na studenty i učitele. „Za velký úspěch považuji získání evropské dotace cca ve výši 20 milionů korun, pomocí které bude možno vybudovat podkrovní vestavbu dvou učeben“, řekl **Martin Maršík**, který se vedení škol ujal v průběhu školních prázdnin.

Žáci Církevní základní školy v českobudějovické Rudolfovské ulici se mohou těšit na nové prvky ve výuce – pro-

Studenti osmiletého programu, šestiletý program, klasické gymnázium;
Foto: Vladimíra Nechvátalová / Člověk a víra

běhla rekonstrukce **tabulí** a tři třídy byly vybaveny **novým nábytkem**. Aktuálně jsou zrekonstruovány také např. nevýdejní **prostory školní jídelny** za přispění biskupství.

Kolektiv pedagogů se chce plně věnovat rozvoji studentů nejen po stránce intelektuální. „Připravujeme bohatý program mimoškolních aktivit souvisejících se „Studentskými středami“, v rámci nichž lze využít i přípravu na přijetí svátostí **křtu** nebo **biřmování**, či jen se **vzdělávat ve víře, setkávat se a třeba i sportovat a relaxovat**“, řekl P. Pavel Němec, spirituál gymnázia. Na gymnáziu je přítomen několik dní v týdnu ke své úloze při rozvoji studentů říká „chci zde být k **dispozici pro osobní rozhovory a pomoc v osobním či duchovním životě**, jedná se o pomoc radou a modlitbou v některých problematických situacích života mladých lidí“, uvedl.

Miroslav Bína

SŽ**10****„Mějte v sobě to smýšlení, jaké měl Kristus Ježíš.“ (Flp 2,5)**

Šest kroků, jak v nás může růst Ježíšovo smýšlení.

Především poznat přítomnost
JEHO LÁSKY v sobě
a věřit v sílu jeho odpuštění.

BŮH MĚ NESMÍRNĚ MILUJE

Udělám si denně 3 minuty čas a budu MU v tichosti naslouchat.

1

Dívejme se na něj a snažme se osvojit si jeho styl života, který nás vyzývá
k tomu, abychom MILOVALI JAKO PRVNÍ.
Tak zakusíme zvláštní radost.

LÁSKA, KTERÁ MILUJE JAKO PRVNÍ**2**

Víra v to, že nás miluje, nás vede k tomu, abychom otevřeli své srdce, mysl
a náruč pro každého člověka, aby i on mohl objevit, jak ho Bůh miluje.

MOJE KONKRÉTNÍ GESTO**3****VIDÍM TO POZITIVNÍ V DRUHÝCH**

Abychom měli stejné smýšlení jako Ježíš, nechme se OBOHACOVAT
TÍM, CO JE POZITIVNÍHO V ČLOVĚKU, SE KTERÝM SE SETKÁME. Vyvarujme
se každého odsuzování druhých, i když někdy není jednoduché to pozitivní
vidět. Nenechme se odradit a nezastavme se v tomto „hledání“.

4

Ježíšovo smýšlení, které si můžeme osvojit, je nezištná láska. Ta nás UČÍ, ABY-
CHOM SE DALI K DISPOZICI DRUHÝM S NAŠIMI VĚTŠÍMI ČI MENŠÍMI SCHOP-
NOSTMI, abychom odvážně a konkrétně budovali pozitivní vztahy v každém
prostředí, v němž se nacházíme: v rodině, ve škole, s přáteli, při sportu...

TVOŘIVÁ LÁSKA - DARUJI SVÉ SCHOPNOSTI**5**

Toto Ježíšovo smýšlení v nás poroste stále více, budeme-li umět čelit i těžkostem
a nepochopení: **VÍME, ŽE TO NENÍ VŽDY JEDNODUCHÉ. KDYŽ UDELAEME NĚKDY
CHYBU A UPADNEME DO OPAKOVANÝCH CHYB, TAJEMSTVÍM JE ZAČÍT ZNOVU!**

KDY JSEM ZAČAL ZNOVU A ODPUSTIL:**6**

Podobát se Ježíši

„Mějte v sobě to smýšlení,
jaké měl Kristus Ježíš.“
(Flp 2,5)

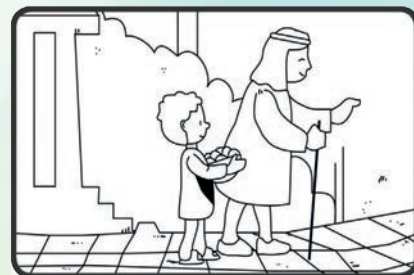
Obrázky si vybarvi a přemýšlej, jak bys podle toho mohl/a „žít“ i ty?

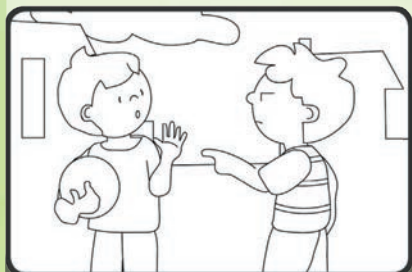
Svatý Pavel píše křesťanům do Filip, do starého města v Makedonii, blízko Řecka.

Píše: „Rád bych, abyste věděli, že po celém soudu i všude jinde je známo, že jsem ve vězení pro Krista.“ (srov. Flp 1,12-13)

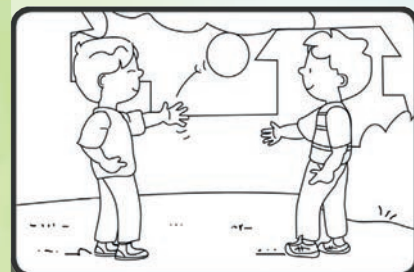
Všem radí, aby žili v lásce a jednotě a aby nehledali vlastní zájmy. Když budeme takto žít, budeme mít stejné smýšlení jako Ježíš. (srov. Flp 2,2-5)

(Ríša ze Švýcarska)
Ríša chce uhdít Marka, svého kamaráda.

Je rozzlobený, ale najednou si vzpomene na kostku lásky, kterou si ráno hodil. Padlo na ní: „Miluj nepřítele.“ Rozmyslí si to a ustoupí. Marek se na něj překvapeně dívá.

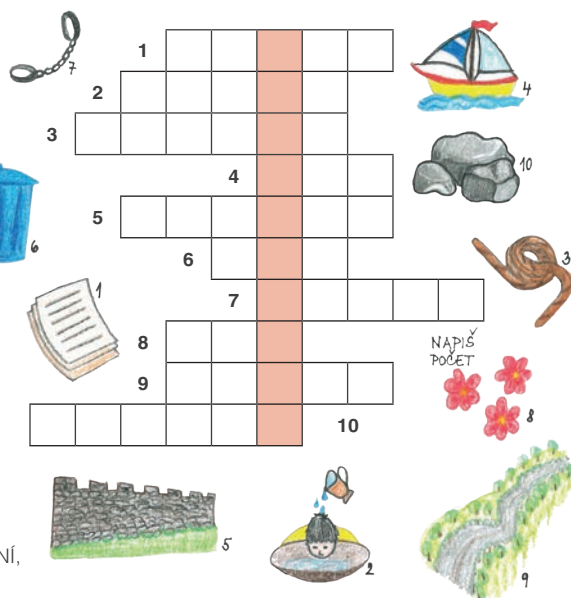
Ríša mu vypráví o kostce. „Ukážeš mi ji zítra?“ ptá se Marek. „Ano.“ A oba si začnou spolu hrát.

Poznáš, o koho jde? A čím se zabýval ve vězení?
(viz osmisměrka a tajenka)

Narodil se v dnešním Turecku. Byl římským občanem. Studoval v Jeruzalémě. Pronásledoval křesťany. Na cestě do Damašku oslepl. Dal se pokřtít. Hodně cestoval. Byl zatčen, souzen a nakonec mu stali hlavu.

P	Í	N	E	Ř	Í	M	S	Í	N	E	Z	Ě	V
O	R	P	S	V	A	B	T	I	L	D	O	M	T
K	D	O	P	I	S	Y	A	A	C	H	A	J	I
Á	T	S	N	O	A	Í	T	R	S	Ý	Š	S	I
N	A	E	S	Á	V	P	N	A	N	Á	V	I	R
Í	V	L	I	M	S	O	S	E	I	A	L	E	O
D	O	S	L	L	A	L	L	S	C	E	B	H	K
A	V	T	A	A	U	L	E	Á	Z	Á	T	Á	A
M	A	V	S	Ž	L	M	F	D	N	P	R	R	Š
A	R	Í	B	I	B	L	E	A	O	Í	Í	B	R
Š	D	A	N	O	K	Á	Z	C	S	V	Í	N	O
E	Z	A	T	É	R	K	T	A	K	S	Á	L	U
K	U	R	P	Y	K	A	Š	Á	I	N	A	N	A
K	R	I	S	T	U	S	R	O	U	H	Á	N	Í

ACHAJ,
ANANIÁŠ,
BARNABÁŠ,
BIBLE,
DAMAŠEK,
DOPISY,
EFEZ,
HLÁSAT,
KORINT,
KRÉTA,
KRISTUS,
KYPR, LÁSKA,
MESIÁŠ, MISIE,
MODLITBA,
OBRÁCENÍ,
POCTA,
POKÁNÍ,
POSELSTVÍ,
POVOLÁNÍ,
PRONÁSLEDOVÁNÍ,
ROUHÁNÍ,
SAUL, SILAS,
SLUŽBA,
SMÍŘENÍ,
UZDRAVOVAT,
VĚZENÍ,
VÍNO, VÍRA,
ZÁKON, ŽALM

Těšíme se na všechny, kteří se zapojí do luštění, neboť jednoho šťastně vylosovaného čeká sladká odměna. Všechny správné odpovědi budou slosované, proto nezapomeňte napsat zpáteční adresu. Tajenku posílejte na katechetky@dicb.cz.

Sami na lásku

S proměnou společnosti se v čase souběžně mění i podoba rodiny, její tvar. Jedním z nejvýraznějších trendů vymezujících se proti tradiční rodině je ta vedená jedním rodičem, tedy monoparentální. V takových rodinách o dítě nejčastěji pečuje matka. Mýty a stereotypy o rodinách osamělých rodičů narůstají. Ale jaká je skutečnost?

Důvodem osamělého rodičovství bylo z historického hlediska nejčastěji **vdovství**. V reálném světě jediný způsob ukončení manželství, svazku z podstaty věci přirozeného a nezrušitelného. Když doba přinesla v první polovině 20. století fenomén rozvodu, znamenalo to rychlou a bohužel v zásadě jednoduchou variantu řešení manželského rozporu, jejímž důsledkem je statistika uvádějící rozvodovost ve více než polovině uzavřených svazků, rozvodů manželství s nezletilými dětmi je pak aktuálně téměř šedesát procent. Průměrné české manželství trvá necelých patnáct let.

V současnosti, kdy se dalším **módním trendem stává „nebrat se“** (tedy partnerské soužití bez manželství – kohabitace), neoficiální statistiky hovoří o stejném počtu rozpadlých partnerství. Některá končí právě ve chvíli, kdy se partner dozví o těhotenství partnerky. Ať už odchází matka nebo otec, ten, kdo zůstává vždy, je dítě. Naprostá většina dětí, kterých se rozpad rodičovského vztahu dotýká, je dlouhodobě stresována, značná část rodin vedených jedním rodičem se potýká s materiální krizí.

A ještě o jednom způsobu vzniku samoživitelství je nutné se zmínit, a to o **dobrovolném mateřství bez partnera**. Variantě, kterou nejčastěji volí ženy starší třiceti let, dobře zajištěné, z větších měst. Důvodem volby je neschopnost či nechuť nalézt si stálého partnera do života, a to při současné touze po dítěti. Pojďme se na několika příbězích podívat, zda, či jak se samoživitelství může lišit v různých zmíněných variantách, a jak jej sami aktéři vnímají.

Lada je samoživitelkou již více než dvanáct let. Staršímu chlapci bude patnáct let, dceři třináct. Její manžel před lety požádal o rozvod, když si našel novou životní partnerku. „Mnohokrát jsme si slibovali, že spolu budeme v dobrem i zlém. Po třech letech od svatby byl konec,“ líčí Lada. Následoval spor o majetek zatížený hypotékou a dohady o péči o děti. „Odešla jsem bydlet k rodičům na venkov a snažila se najít si práci. Časem jsem si mohla najmout malý byt ve městě, kde byla i lepší práce. Horší a těžší břemeno však byly nekonečné tahanice o děti,“ vypráví Lada. Její manžel totiž z počátku chtěl obě děti do střídavé

Foto: Pavel Langer / Člověk a víra

péče, což však bylo vzhledem k jejich věku zcela nevhodné. Lada pokračuje: „*Asi po roce a půl jeho přítelkyně otěhotněla, manžel v souvislosti s tím o spor v podstatě ztratil. Naštěstí, i toto se časem upravilo, dnes se vídají docela často a pravidelně*“. Lada je přesvědčena, že nejtěžší na rozvodu bylo vyrovnat se s osobním selháním v roli manželky a potažmo i matky. „*Stále jsem si kladla za vinu, co jsem kdy ve společném životě udělala špatně*“, dodává Lada.

Martin je sám s dnes dvanáctiletým Pavlem již pět let.

„*Manželka odešla do Británie za pracovní nabídkou, po dvou měsících jsme se měli stěhovat za ní, až najde byt a školu pro kloučka. Našla si však nového partnera a zůstala tam. Kromě psychické zátěže z nevěry, obrovského životního zklamání a nezbytného rozvodu jsem musel řešit, jak zvládne syn fakt, že bude vyrůstat bez mámy. Nedovedu si představit nic horšího*“, vypráví Martin. V nejtěžší době jeho života mu zásadně pomohlo společenství a stabilní zaměstnání, kde vycházeli velmi vstříc jeho nenadálé situaci. „*V tom jsem měl velké štěstí, nikdy nebyl problém vzít si volno pro ošetřování dítěte, nebo i home office. Jinak bych celou situaci asi těžko zvládal*“, dodává Martin. Jeho bývalá manželka o syna zájem nejví.

Petrin syn je jen její. V rodném listu nemá uvedeného otce. Přesně tak to Petra chtěla. „*Těhotenství jsem plánovala. Můj tehdejší partner byl na mě finančně závislý, balancovali jsme na pomezí rozchodu, a nedokázala jsem si představit říci mu, že se vezmeme a budeme mít dítě. Nakonec jsem se rozhodla sama. Když jsem si byla jistá těhotenstvím, rozešli jsme se, a já si začala hledat práci v jiném městě, abych už porodila tam a můj bývalý partner o tom ani nevěděl. Synovi je dnes deset*“, popisuje své rozhodnutí Petra. Nejvíce se potýká s absencí mužského vzoru pro syna. „*Ondra je typický chlap. Spoustu věcí se učím za chodu, ale vidím, jak obrazně řečeno tihne ke každému muži, kterého v životě potká – soused, vedoucí na kroužku nebo můj bratr. Snažím se ze všech sil mu toto vynahradiť, zvlášť když vidím jeho zklamané oči, že zase něco neumím nebo jak se říká – nedávám*“, doplňuje k svému životu samoživitelky Petra.

Příběhy mají společné jedno – děti, které buď znají jen jednoho rodiče, nebo velmi často žijí ve dvou rodinách: v původní s jedním z rodičů, a v druhé, kterou zakládá druhý rodič. Postrádají přítomnost primárního vzoru, nejčastěji otce, jelikož u nás je více než osmdesát procent monoparentálních rodin vedeno matkou. Neučí se v každodenním životě schopnost žít v partnerství, odpouštět si nesrovnalosti nebo rozpory z hádek nebo společných selhání, partnersky komunikovat a dělat kompromisy, naopak často si fixují možnost ze vztahu kdykoliv odejít, pokud něco není v pořádku, což dokládá i fakt, že se totiž u nás opakovaně rozvádí / rozchází asi dvacet procent populace v produktivním věku. Jak příběhy i statistická čísla o zvyšujícím se trendu jasně vypovídají.

Martina Hrušková, sociložka, přednáší na Zdravotně sociální fakultě JU

Sepekovské poutě

V Sepekově se konaly poutě 10. a 17. září 2017 ke cti Jména Panny Marie. Tyto poutě byly letos obohacené tím, že se do místního kostela vrátil po půl roce milostný obraz Panny Marie z konce 15. stol., který byl zhruba po 130 letech restaurován v Levém Hradci u Prahy.

Při sobotní mši svaté 9. září sekretář diecézního biskupa českokobudějovického P. David Mikluš, požehnal zrestaurovaný obraz a děkovnou modlitbou, kterou přednesl před mši svatou, svěřil všechny dobrodince, farníky a poutníky pod ochranu Panny Marie Sepekovské. Po mši svaté pak udělil novokněžské požehnání všem poutníkům, kterých bylo asi 120.

Toto poutní místo je také významné tím, že zde byl 18. května 1932 pokřtěn zemřelý pan kardinál Miloslav Vlk. Příští rok si budeme připomínat 285 let poutního kostela a 160 let od vyhlášení farnosti Sepekov (bylo to v roce zjevení panny Marie v Lurdech 1858) a snad se můžeme, dá-li Pán v neděli 9. září 2018 v 10:30 těšit na návštěvu pana biskupa Mons. Vlastimila Kročila, který již přislíbil účast jako hlavní celebrant.

P. Mikuláš Selvek, O. Praem.

Diecézní charita o prázdninách a na začátku školního roku

Činnost charity o prázdninách se většinou nesla ve znamení výletů a jiných zajímavých akcí, které přes rok nebývají.

Již 10 let s Vámi! Presentace Charity na Kaplických slavnostech

Letošní rok je pro Charitu Kaplice rokem výjimečným, slavíme totiž přesně 10 let od založení organizace. Během těchto let naši zaměstnanci poskytli mnoho hodin služeb zejména seniorům, lidem se zdravotním postižením a v neposlední řadě dětem a mládeži. Pomáhali jsme též při povodních, zajišťovali potravinovou a materiální pomoc, podíleli se na budování a rozšiřování sítě sociálních služeb v našem regionu.

Přítomnosti na Kaplických slavnostech jsme využili nejen k prezentaci služeb a k prodeji výrobků klientů organizace. Pracovnice nízkoprahových zařízení pro děti a mládež měly připravenou novinku, výrobu magnetek, přívěsků a placek na připnutí. Motivy obrázků si mohli děti, mladí i dospělí vybrat již hotové nebo si je vlastnoručně vymalovat na vybrané šablony. Dětem udělaly radost i balíčky s připomenutím našeho desetiletého fungování.

Děkujeme všem, kteří se u našich stánků zastavili, prohodili pár slov. Dále těm, kteří nás finančně podpořili koupí výrobků či darem do sbírkové kasičky. Děkujeme také kulturnímu a informačnímu centru v Kaplici a organizátorům akce za zajištění prostoru pro naše charitní stany.

Příští rok budeme na Kaplických slavnostech znovu, moc se na Vás těšíme.

*Petr Šípek, SR Tolerance,
Charita Kaplice Mgr. Ivana Žáčková,
redakčně upraveno*

Farní charita Pacov oslavila 25 let služby

V sobotu 2. září jsme společně s našimi klienty a příznivci poděkovali při mši svaté za 25 let naší činnosti. Prezident Diecézní charity P. Stanislav Brožka nám po mši rovněž požehnal nový automobil pro pečovatelskou službu.

Z počátku charita poskytovala domácí ošetrovatelsko-pečovatelskou péči klientům, kteří by jinak museli být umístěni v sociálních zařízeních. Druhým projektem bylo od roku 2000 Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež Spirála. Podíleli jsme se i na humanitárních projektech a pro seniory pořádáme zájezdy na poutní místo Svatá Hora a několikrát do roka na „Setkání seniorů“. Organizovali jsme výstavy výrobků organizací věnujících se sociální péči a benefiční koncerty.

V roce 2001 jsme se zapojili do Tříkrálové sbírky a začali vydávat klientský měsíčník Paprsek. Od loňského roku se prezentujeme na pacovském Dni mikroregionů a letos pořádáme již 10. ročník dobročinného bazaru s pro naši půjčovnu zdravotních pomůcek. Od Asociace poskytovatelů sociální péče ČR jsme v roce 2014 převzali ocenění Značka kvality v sociálních službách.

S pomocí dobrovolníků se podařilo opravit bezpočet křížků a kapliček v okolí. Při oslavě výročí jsme právě k Pánu Bohu vypustili symbolicky 25 balónků s poděkováním a prosbou o požehnání na dalších 25 let. Nejdůležitějším posláním pro nás zůstává stále spokojený klient, který bude moci zůstat do závěru svého života ve svém domácím prostředí.

Miroslav Kokeš; redakčně upraveno

Setkání rodin a přátel časopisu DUHA

Foto: Irena Ducháčková / Člověk a víra

V sobotu 19. srpna se v Putimi konalo tradiční, letos však jubilejní setkání přátel časopisu Duha a Papežských misijních děl.

Časopis Duha určený dětským čtenářům od pěti do dvanácti let, slaví neuvěřitelný dvacátý pátý ročník své existence. A co všechno bylo možné zažít? Setkání jsme zahájili mší svatou s panem biskupem Karlem Herbstem. Ten nás vyzval k zamyšlení se nad otázkou, jakými způsoby můžeme přinášet radostnou zvěst evangelia do současné společnosti. Po mši svaté bylo pro účastníky setkání připraveno na farní zahradě pohoštění a zábavný program. Děti mohly rozvíjet svou kreativitu v tvořivých dílnách, zastřílet si ze vzduchovky nebo si zahrát badminton. Pro jejich rodiče byla připravena prohlídka místní kostnice, která byla doplněna odborným výkladem a poté následovala beseda s panem biskupem. Setkání bylo zakončeno pohádkou o Všudybylovi v podání divadla Studna.

Marie Hornová

Bouřlivý rok 1917 na Teologické fakultě

Nový kurz prof. Martina Weise „Bouřlivý rok 1917“, v rámci univerzity třetího věku, chce poskytnout základní orientaci v zlomových událostech náboženského, politického i kulturního života se zaměřením na kontinent Evropy zmítaný tzv. „velkou válkou“ a revolucemi.

V sedmi blocích budou probírána témata jako průběh třetího roku světové války, legendární špiónka Mata Hari, Rakousko – Uhersko ve víru války vznik legií v Rusku, bitva u Zborova aneb vznik legendy, Svatý stolec a světová válka, podivuhodné události ve Fatimě, únorová revoluce a svržení cara, destabilizace stávajícího politického systému v Rusku a proces převzetí moci bolševiky tzv. velkou říjnovou socialistickou revolucí, Vladimír Iljič Lenin – život a dílo, vyvraždění carské rodiny – fakta a otazníky, občanská válka v Rusku, role československých legií v občanské válce, bílý a rudý teror, křesťanští mučedníci bolševické revoluce.

Kurz bude probíhat v pátek od 9.00 do cca 12.30 hod. ve dnech 20. října, 3. a 24. listopadu, 8. prosince 2017; 5. a 19. ledna, 9. února 2018 na učebně č. 204.

Na kurz je možné přihlašování pouze prostřednictvím elektronické přihlášky na <http://www.tf.jcu.cz/o-fakulte/kalendar-akci-cs/bourlivy-rok-1917>.

Zdroj: TF JU

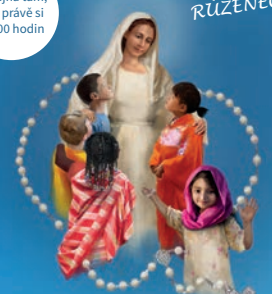
Inzerce

Za Jednotu a Pokoj!

MILIÓN DĚTÍ

SE MODLÍ RŮŽENEC

18. října tam, kde právě si v 9:00 hodin

add to the church in need
ACN INTERNATIONAL
www.millionkidspraying.org
info@millionkidspraying.org

Zasvěcení se děti Panně Marii

Maria, Matko moje,
plný radosti přicházím dnes k tobě,
abych ti úplně daroval své srdce.
Daruji ti i všechno, co mám a co dělám,
celý svůj život.
K tobě chci přivést všechny,
které nosím ve svém srdci:
rodiče, sourozence, přátele,
ale i ty, kteří mi ublížili.
Buď ty naší Matkou,
požehnej nás a ochraňuj nás.
Chci tě milovat jako dítě miluje svou Matku
a věrně se modlit.
Každý den chci myslet na to,
že ti patřím.
Matko, jsem tvůj, teď i navěky.
Skrze tebe a s tebou
chci navždy zcela patřit Ježíši.

Amen.

Personalia

A. Ustanovení:

P. Mgr. Ján Augustin Grambal, OPraem. byl k **31. 8. 2017** odvolán z úřadu administrátora farnosti **Počátky** a excurrendo administrátora farností **Častrov** a **Žirovnice**, vše vikariát Pelhřimov a od **1. 9. 2017** byl jmenován administrátorem farnosti **Černovice**, vikariát Pelhřimov a excurrendo administrátorem farnosti **Choustník**, vikariát Tábor a farností **Křeč** a **Věžná**, vše vikariát Pelhřimov.

R. D. ThLic. Jaroslav Zygmunt byl k **31. 8. 2017** odvolán z úřadu excurrendo administrátora farnosti **Veselá u Kamenice nad Lipou**, vikariát Pelhřimov a od **1. 9. 2017** byl jmenován excurrendo administrátorem farnosti **Počátky**, vikariát Pelhřimov. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

R. D. Mgr. Václav Šika byl od **1. 9. 2017** byl jmenován excurrendo administrátorem farnosti **Častrov**, vikariát Pelhřimov. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

R. D. Prof. PaedDr. ThDr. MUDr. Jaroslav Maxmilián Kašparů, Ph.D. byl od **1. 9. 2017** jmenován excurrendo administrátorem farností **Veselá u Kamenice nad Lipou** a **Žirovnice**, vše vikariát Pelhřimov.

R. D. Mgr. Jan Hamberger byl k **31. 8. 2017** odvolán z funkce excurrendo administrátora farnosti **Choustník**, vikariát Tábor. Všechna ostatní ustanovení zůstávají v platnosti.

R. D. Mgr. Jaroslav Šmejkal byl k **31. 8. 2017** odvolán z úřadu excurrendo administrátora farností **Křeč** a **Věžná**, vše vikariát Pelhřimov. Všechna ostatní ustanovení zůstávají v platnosti. Č. j.: 2478/2017.

R. D. Dominik Holický, JC.D. byl k **31. 8. 2017** odvolán z funkce výpomocného duchovního farností **Třeboň**, **Chlum u Třeboně**, **Lutová** a **Majdalena**, vše vikariát Jindřichův Hradec.

R. D. Zdeněk Gibiec byl od **1. 9. 2017** ustanoven výpomocným duchovním ve farnostech **Dobrá Voda (u Českých Budějovic)** a **sv. Cyrila a Metoděje v Českých Budějovicích – Suchém Vrbném**, vše vikariát České Budějovice-město.

Ing. Karel Faber, trvalý jáhen byl k **31. 8. 2017** odvolán z jáhenské služby ve farnosti **Pištín**, vikariát České Budějovice-venkov.

P. Radoslav Šedivý, OPUS J.S.S. byl k **31. 8. 2017** odvolán z úřadu excurrendo administrátora farnosti **Rychnov u Nových Hradů** a z úřadu farního vikáře farností **Nové Hradky** a **Dobrá Voda (u Nových Hradů)**, vše vikariát České Budějovice-venkov. Od **1. 9. 2017** byl ustanoven admi-

nistrátorem farnosti **Nové Hradky** a excurrendo administrátorem farnosti **Dobrá Voda (u Nových Hradů)**, vše vikariát České Budějovice-venkov.

P. Andrej Ľudovít Šabo, OPUS J.S.S. byl od **1. 9. 2017** ustanoven administrátorem farnosti **Horní Stropnice** a excurrendo administrátorem farností **Hojná Voda** a **Rychnov u Nových Hradů**, vše vikariát České Budějovice-venkov.

P. Georg Josef Erhart, OPUS J.S.S. byl od **1. 9. 2017** ustanoven výpomocným duchovním ve farnosti **Dobrá Voda (u Nových Hradů)**, vikariát České Budějovice-venkov.

Bc. Josef Kubů, trvalý jáhen, byl od **1. 9. 2017** ustanoven k jáhenské službě ve farnostech **Černovice**, **Křeč** a **Věžná**, vše vikariát Pelhřimov a ve farnosti **Choustník**, vikariát Tábor.

B. Ukončení kněžské služby v diecézi:

R. D. Mgr. Jan Poul byl k **31. 8. 2017** odvolán z úřadu administrátora farnosti **Černovice** a z funkce výpomocného duchovního farností **Křeč** a **Věžná**, vše vikariát Pelhřimov. *Upřímně mu děkujeme za jeho čtyřicetiletou kněžskou službu v naší diecézi a pro léta zaslouženého odpočinku přejeme Boží požehnání.*

P. Tomáš Libant, OPUS J.S.S. byl k **31. 8. 2017** odvolán z úřadu administrátora farnosti **Nové Hradky** a excurrendo administrátora farností **Dobrá Voda (u Nových Hradů)**, **Hojná Voda** a **Horní Stropnice** a z funkce člena vikariátní rady, vše vikariát České Budějovice-venkov. *Upřímně mu děkujeme za jeho dvanáctiletou kněžskou službu v naší diecézi a pro další kněžské působení přejeme Boží požehnání.*

C. Životní jubilea:

R. D. Mgr. Bohuslav Richter oslaví **4. 10. 2017** své šedesáté narozeniny. *K tomuto životnímu jubileu upřímně blahopřejeme.*

D. Výročí kněžského svěcení:

R. D. Mgr. Jaroslav Karas oslaví **3. 10. 2017** dvacáté páté výročí kněžského svěcení. *K výročí kněžského svěcení upřímně blahopřejeme.*

E. Úmrtí:

P. Ladislav Škrňa, CSsR, v letech 1997–2006 správce naší farnosti Bohutín, zemřel 27. 8. 2017. Pohřben byl 31. 8. 2017 do hrobu Kongregace redemptoristů v Příbrami. **R. I. P.**

Setkání s Písmem Svatým

List Filipanům, který se čte od 25. do 28. neděle v mezidobí jako druhé čtení mešní liturgie, napsal apoštol Pavel zřejmě z Efezu kolem roku 55 po Kr. Podle Skutků apoštolů (16,11–40) založil Pavel křesťanskou obec ve Filipech, které se nacházely ve východní Makedonii, během své druhé misijní cesty někdy v letech 49–50 po Kr.

S Filipany měl Pavel skutečně vřelý a osobní vztahy, čehož velmi krásným a výmluvným svědectvím je právě list, který jim poslal z vězení (1,1–11). Jeho vězení „pro Krista“ však není překážkou šíření evangelia, naopak, pro mnohé – a nutno dodat s různými úmysly – je povzbuzením k jeho hlásání (1,12–18). Čekaje ve vězení na rozsudek pocituje Pavel jisté napětí mezi svým

Foto: Petr Polanský / Člověk a víra

hlubokým osobním vztahem ke Kristu, kdy „touží zemřít a být s Kristem“, a svým vztahem k Filipanům, kdy si intenzivně uvědomuje „nutnost“ zůstat naživu pro ně, pro jejich dobro. Tato „nutnost“ je nakonec pro něj zdrojem přesvědčení, že brzy opustí vězení a vrátí se k nim (1,19–26). Zatím – ať už jeho osud dopadne jakkoli – mají žít ve svornosti a chovat se důstojně podle Kristova evangelia. Ve svém utrpení pro víru v Krista, které je také darem milosti a ve kterém sdílejí stejný osud jako Pavel, se nesmí nechat zastrašit protivníky evangelia (1,27–30). Nejen v tomto, ale ve všem svém křesťanském smýšlení, konání a vzájemném soužití je pro ně oporou a motivací sám Kristus, který se zřekl své rovnosti s Bohem a ponížil se, „vzal na sebe přirozenost služebníka a stal se jedním z lidí“. On je vzorem ne-sebestředné, ne-egoistické existence, vydanosti pro druhé; vzorem naprosté důvěry a odevzdanosti v Boha a krajní („až k smrti“) poslušnosti Jeho vůli. Na základě takovéto existence pro druhého, pro-existence, byl Kristus povýšen na Pána všeho stvoření. Takováto pro-existence u křesťanů je garancí dosažení spásy, osobního společenství s Bohem. V pokoře, ve vzájemném uznávání, respektu, v dobrovolné rezignaci na postavení, moc, vlastnictví a na své vlastní nároky a v ohledu na prospěch druhých se projevuje život Božích dětí, který nachází zalíbení u Boha. K tomuto způsobu života z víry Pavel Filipany povzbuzuje a vyzývá (2,1–18).

Víra Filipanů je však ohrožována falešnými učiteli, před

nimiž je Pavel velmi důrazně varuje. Jednalo se zřejmě o křesťanské misionáře židovského původu, kteří i po svém obrácení kladli příliš velký důraz na své židovství, což se projevovalo především v tom, že trvali na obřizce vyžadované Zákonem.

V této souvislosti Pavel poukazuje na svůj židovský původ, kdy byl vzorným a horlivým Židem a farize-

jem. Ale toto všechno je už pro něj minulostí poté, co poznal Ježíše jako Pána, který je nyní zdrojem spravedlnosti, a ne Zákon. Víra jej spojuje s Kristem v jeho utrpení a otevírá mu perspektivu vzkříšení (3,2–12). Právě to, že je „uchopen“ Kristem, je pro něj motivací k tomu, aby nezůstal stát na místě, ale aby běžel přímo dál až do cíle pro nebeskou odměnu, ke které jsou všichni věřící povoláni. Perspektivou jejich života totiž nejsou „pozemské věci“, o které usilují „nepřátelé Kristova kříže“, ale vlast v nebesích, odkud přijde spasitel Pán Ježíš Kristus a promění jejich ubohé pozemské tělo v tělo oslavené (3,13–21). Protože „Pán je už blízko“, vyzývá Pavel Filipany především k radosti, k životu s a před Bohem, který je dárce pravého pokoje, ale také k respektování a podporování všech dobrých, všeobecně uznávaných etických hodnot, které nejsou nutně v protikladu ke křesťanským hodnotám (4,1–9).

Víra v Krista dává Pavlovi sílu obstát za všech podmínek, a ačkoli je zvyknut a schopen žít za jakýchkoli okolností, vysoce a upřímně si váží vši starosti a velmi konkrétní pomoci, které se mu od Filipanů dostalo v jeho nasazení pro evangelium. Sám Bůh jim podle svého bohatství bude nápomocen v jejich potřebách a skrze Ježíše Krista odmění toto jejich jednání, které je Mu „příjemnou a milou obětí“ (4,10–23).

ThLic. Julius Pavelčík, Th.D., TF JU

Služby v diecézi se ujali noví trvalí jáhnové

Kandidáti Ondřej Doskočil, Michal Opatrný a Rudolf Svoboda přijali dne 16. září z rukou otce biskupa Vlastimila Kročila jáhenské svěcení v českobudějovické katedrále sv. Mikuláše. Otec biskup vůbec poprvé ve svém úřadu udělil jáhenské svěcení ženatým mužům.

Foto: Marek Novák / Člověk a víra

Otec biskup připomněl II. vatikánský koncil, který znovu umožnil zavedení služby trvalého jáhenství z důvodu teologické podstaty tohoto úřadu, kterému přísluší úkoly, které by církev jinak stěží vykonávala. „Dnes a více než kdy jindy si uvědomujeme, že toto rozpomenutí se koncilu na prameny víry církve je velkým darem i pro naše místní společenství.“ Zmínil sv. Mikuláše, jehož atributy jsou kniha evangelia se třemi zlatými jablky. Tyto atributy jsou symboly služby, k níž jsou kandidáti vysvěceni. „Jde o službu Božímu slovu a o službu člověku. Přičemž služba jako taková stojí na prvním místě“, zdůraznil Vlastimil Kročil. Jáhen tak reprezentuje Krista, který nepřišel, aby

si nechal sloužit, ale aby sloužil. „Tato slova evangelia se i pro vás, drazí světcenci, stávají programem do příštích dnů. Veškeré vaše konání má mít charakter služby, která sama je rozmanitá na základě rozmanitých duchovních darů“, poznamenal k novým jáhnům otec biskup.

Za čerstvě vysvěcené jáhny poděkoval Rudolf Svoboda rodinám, Bohu, otci biskupovi, kněžím a farním společenstvím, které je učili poznávat Krista. „Děkujeme vám všem, že jste přišli prožít s námi okamžiky, které jsou velkým přídělem v našich životech. Pamatujte na nás v modlitbě“, řekl Rudolf Svoboda.

Mgr. Ondřej Doskočil, Th.D.

(nar. 1977) pochází z Hradce Králové, kde absolvoval Biskupské gymnázium Bohuslava Balbína. Na JU vystudoval učitelství latiny a dějepisu a učitelství náboženství a etiky s následným doktorským studiem v oboru Teologická antropologie a etika. Od roku 2001 působí na Zdravotně sociální fakultě JU, od roku 2016 jako proděkan, kde vyučuje zdravotnickou etiku a latinskou lékařskou terminologii. Soustředí se na oblast duchovní služby ve zdravotnických zařízeních. S manželkou Kateřinou má tři dcery: Emu, Julii a Žofii.

doc. Michal Opatrný, Dr. theol.

(nar. 1978) pochází z Prahy. Vystudoval teologii na JU v Českých Budějovicích. Doktorát získal na Katholisch-theologische Universität Linz v Rakousku. V letech 2002–2005 působil jako pastorační asistent Linecké diecéze pro cizince, od roku 2005 do roku 2011 byl pověřen pastorační službou v českobudějovické Diecézní charitě a v letech 2011–2015 byl pastoračním asistentem ve farnostech Hluboká nad Vltavou, Kostelec, Purkarec a Zahájí. V roce 2005 začal na Teologické fakultě JU přednášet pastorální teologii a sociální a charitativní práci. Od roku 2011 působí jako proděkan fakulty. S manželkou Evou má tři děti: Terezu, Tomáše a Kristinu.

doc. ThDr. Rudolf Svoboda, Th.D.

(nar. 1978) pochází z Prahy. Studoval na Teologické a Pedagogické fakultě Jihočeské univerzity a Katholisch-theologische Universität Linz. Pracoval na Česko-anglickém gymnáziu v Českých Budějovicích (2006–20013) a od roku 2007 začal působit na zdejší Teologické fakultě, kde se stal v roce 2016 děkanem. Napsal několik publikací věnujících se dějinám českobudějovické diecéze. S manželkou Janou má tři děti: Bartoloměje, Josefínu a Emílii.

Miroslav Bína

Všechny barvy naděje

Na Teologické fakultě Jihočeské univerzity probíhá výstava **VŠECHNY BARVY NADĚJE** aneb jak Haiti (ne) přichází o školáky s doprovodnou přednáškou autora výstavy Jiřího Pasze, dne 19. října. Expozice je v budově fakulty v Kněžské ulici přístupná vždy od 8 do 16 hodin.

Jaké je Vaše povolání? Můžete nám ho, prosím, přiblížit? Jak vnímáte Vaši práci?

Pracuji v Národním ústavu duševního zdraví v týmu, který má na starosti výzkum stigmatizace a diskriminace lidí s dušením onemocnění. Já osobně dělám hodně PR a popularizaci vědy, například filmový festival NA HLAVU. Vedle téhle práce dělám sociální marketing, pomáhám různým organizacím a institucím lépe prezentovat své projekty a výsledky.

Jirko, proč zrovna toto zaměstnání? Tento životní směr?

Když jsem začal cestovat, uvědomil jsem si, že chci spojit svůj život s poznáváním světa. Čím více jsem cestoval, tím více jsem chápal, že to nestačí. Chtěl jsem nějak pomoci. Až díky studiu a praxi jsem zjistil, že pomoci někomu efektivně a udržitelně je jedna z nejtěžších věcí. Ale zkouším to dál.

Kam a proč jste naposledy vycestoval?

Naposledy jsem byl v Keni, kde natáčíme film o lidech ve slumu Kibera. Delší dobu se věnuju pozitivní žurnalistice. Snažím se vybalancovat negativní zprávy, kterých máme okolo sebe čím dál více. Ve filmu chceme ukázat, že i v nejdrsnějším prostředí na téhle planetě mohou lidi překonat všechny překážky, vypracovat se, a pomáhat druhým. Tanečnice Monika, boxer Tunker, fotograf Don, vdova Milicent, to jsou skuteční hrdinové a můžou inspirovat i nás v úplně jiném kulturním kontextu. Klíč k rozvoji je prostě ve starosti o svoji komunitu.

Můžete nám prosím popsat a představit výstavu? Myšlenku, cíl a Váš osobní názor? Jak vznikla?

Haiti bylo jednou z mých největších výzev. Je to příšerně zdevastovaná země. Jakoby skutečně prodala duši ďáblu, jak říkají Haiťané. Přírodní katastrofy, mizerná politika, násilí, nemoci, negramotnost, korupce, vztek, frustrace... Bylo hodně těžké tam hledat naději. Možná je v tom, že tam Češi zůstávají pomáhat, i když většina světa už odešla.

Na cestách je pro mě hodně zajímavé poznávat různé varianty bytí. Haiti je takovou ukázkou post-apokalyptického zhrouteného světa. Když tam připlul Kolumbus, byl to ráj. Dneska je to blízko peklu. Velká výstraha, kam až může vést špatné spravování společnosti. Výstava zachycuje život dětí na Haiti, protože představují budoucnost tohoto zvláštního kousku země. Doufám, že dobře ukazuje, proč je naše pomoc potřeba.

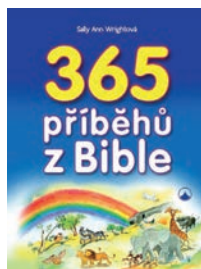
Veronika Zvánovcová, TFJU

NAKLADATELSTVÍ IKARMEL

Na Sadech 19,
370 01 České Budějovice,
www.ikarmel.cz

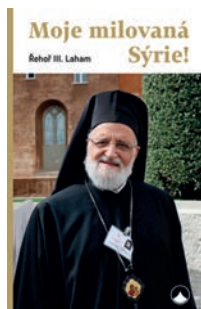
365 příběhů z Bible

Sally Ann Wrightová
váz., 224 s., 399 Kč
Pro každý den v roce najdeme
v knize krátký příběh z Bible, pře-
vyprávěný pro dětské poslucha-
če. Výborná pomůcka pro večerní
modlitbu v rodině.

Moje milovaná Sýrie!

Řehoř III. Laham
brož., 80 s., 149 Kč
Rozhovor nám umožňuje nahléd-
nout do obav i nadějí melchitské-
ho patriarchy. Otevřeně hovoří
o krveprolití v Sýrii a o příčinách
válek na Blízkém východě, o sou-
žití křesťanů a muslimů, o uprch-
lické krizi.

Dědečku, máme tě rádi

Eduard Martin
brož., 176 s., 199 Kč
Autor představuje důležitou roli
dědečků v rodině i v širší společ-
nosti. Příběhy nám připomínají, že
vztahy dědečků a jejich vnoučat
mohou být vzájemně velmi obo-
hacující.

Malá cesta Terezie z Lisieux

2. vyd.
Conrad de Meester
brož., 160 s., 219 Kč
Autor ukazuje nejen duchovní
zápasy a zrání světice, ale pře-
devším jádro její spirituality, které
spočívá v pokorné důvěře v Boží
lásku a v touze na tuto lásku od-
povídat, jakkoli nepatrným způso-
bem.

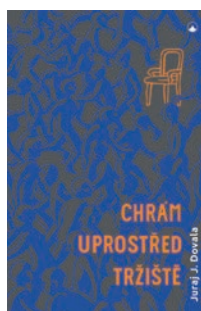
Nověna k Neposkvrněnému

Srdci Panny Marie dotisk
Zásvětná modlitba
Vojtěch Kodet
brož., 80 s., 59 Kč
Nověna vznikla jako modlitební
pomůcka k oslavám 100. výročí
zjevení Panny Marie ve Fatimě.
Nabízí i text zásvětné modlitby
s vysvětlením, jaký má smysl za-
svěcovat se Panně Marii.

Chrám uprostřed tržiště

Spiritualita všedního dne
Juraj Jordán Dovaľa
brož., 144 s., 219 Kč
Kniha nabízí jednoduché náměty,
jak žít spiritualitu všedního dne.
Předložené meditace lze praktiko-
vat na ulici, v práci, v rodině, při
jízdě autem – zkrátka všude tam,
kde se běžně vyskytujeme.

830 let

od založení premonstrátského
kláštera v Milevsku
1187 - 2017

Pátek 29. září v Latinské škole v 18:00
příběh železných premonstrátů do Milevska
PhDr. Jindřich Zedík Zdeněk Čbarouz, Tb.D.
železný premonstrát

Pátek 6. říjen v Latinské škole v 18:00
Co skrývají účty. Milevská farnost v 17. stol.
Hedvika Kuchárová

Sobota 7. říjen v 11:00 Mše svatá v bazilice
při příležitosti 830 let milevského kláštera
hlavní celebrant: Michael Josef Pojezdný, O. Praem,
strahovský opat

Sobota 14. říjen ve 14:00 prohlídka milevského kláštera
s PhDr. Pavlem Břicháčkem

Hlavní kájovská pouť

14.–15. října 2017

kostel Nanebevzetí Panny Marie, Kájov

hlavní poutní mši svatou vede
J. E. Dominik kardinál Duka,
OP arcibiskup pražský a primas český